

PROJECT B 2
Η ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Θέμα εργασίας:

Τα πρώτα σχολεία στο Μαρούσι και η Κοκινιά

ΕΛΕΝΗ ΛΙΕΑ

ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΤΕΦΗ ΜΠΙΝΑ

ΓΕΩΡΓΙΑΝΝΑ ΜΠΟΥΛΚΟΥ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΡΟΥΜΑΣ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΠΕΡΝΑ ΚΑΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ
ΕΝΑΝ ΑΠΟ ΜΑΣ Η ΓΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ
ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑΤΙ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΤΟΥ
ΤΟ 1^ο ΛΥΚΕΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΟ ΜΑΣ, ΤΟ 2^ο ΛΥΚΕΙΟ ΕΙΝΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ
ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΜΑΣ ΓΙΑΤΙ ΕΙΝΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΠΟΥ ΙΔΡΥΘΗΚΑΝ

Το σχολείο μας λειτουργεί από το 1979, στην περιοχή της
Κοκκινιάς του Δήμου Αμαρουσίου.

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ ΣΤΟ ΜΑΡΟΥΣΙ

- Με την έκρηξη της επανάστασης του 1821 άρχισαν να φτάνουν στην Ελλάδα Έλληνες της διασποράς και των παραλίων της Ιωνίας για να βοηθήσουν κι αυτοί στον αγώνα. Πολλοί απ' αυτούς ήταν εκπαιδευτικοί, που προστέθηκαν στους ήδη υπάρχοντες δασκάλους ιερωμένους και λαϊκούς.
- Τα επόμενα χρόνια η Αττική βρέθηκε στη δίνη φοβερών αναμετρήσεων που δεν άφησαν σκέψεις για οργάνωση σχολείων.

Το Δημοτικόν Συμβούλιον του Δήμου Αμαρυσίας Συνελθόν εις πλήρη συνεδρίασιν, έθετο εις Συζήτησιν το περί Δημοδιδασκάλου αντικείμενον.

Το Δημ. Συμβούλιον θεωρεί επάναγκες την σύστασιν Δημ. Σχολείου εις Το 1838 στις 5 Μαρτίου συνέρχεται το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Αμαρουσίου σε μια ιστορική συνεδρίαση και τίθεται για πρώτη φορά θέμα σχολείου.

Το εύγλωττο πρακτικό το παραθέτουμε ως έχει:

Συνεδρίαση 19

Τη 5 Μαρτίου 1838

Αμαρυσία

Ίσον του πρωτοτύπου

προεκπαίδευσιν της Νεολαίας. Εξ'ετέρου πεισθέντες την έλλειψιν των Συντηρητικών μέσων με λύσεις, θετουν προ οφθαλμών των την προμήθειαν περί εν τω καταστήματι σχολείου και του διδασκάλου, προβλέπει ότι ο Δήμος αδυνατεί να τον μισθοδοτεί εκ της επιβολής εκτάκτων φόρων, οίτινες όσον ένομοι τόσον και επιβλαβείς θέλουν φανεί.

Αλλά προβλέπων πάλιν ότι άνευ διδασκάλου η νεολαία θέλει μείνει αμαθής και η αμάθεια είναι επιβλαβείς να στρέψει τα βλέμματα του εις την μεγαλοδορίαν της Β. Κυβερνήσεως και να ικετεύση αυτήν να πέμψη εις τον Δήμον τούτον έναν Διδάσκαλον το δε κατάστημα του σχολείου θέλη πληρόνεται παρά τες εισπράξεις του Δήμου τούτου

Στην ίδια αναφορά σημειώνεται οι ο πληθυσμός του Δήμου είναι 938 και του χωρίου Αμαρουσίου δια το οποίο ο δάσκαλος ζητείται 500, υπολογίζεται δε ότι 60 περίπου παιδιά θα είναι οι μαθητές. Τέλος ζητείται ο διορισμός δημοδιδασκάλου.

Το 1842 ο Δήμος Αμαρουσίου καταργείται και συγχωνεύεται στο Δήμο Αθηναίων. Από την αναφορά το Διοικητή Αττικής Αδάμ. Δούκα προς την επί των εκκλησιαστικών κ.λπ. Γραμματεία φαίνεται ότι από το 1838 άρχισε να λειτουργεί το σχολείο Αμαρουσίου σε ενοικιασμένο οίκημα με δαπάνη του Δήμου. Δάσκαλος χωρίς επίσημο διορισμό ήταν ο Κων. Κροντηράς. Με την αναφορά του ο Διοικητής Αττικής ζητάει τον επίσημο διορισμό του Κροντηρά

Εγκρίνεται πράγματι ο διορισμός του Κ. Κροντηρά στις 28 Φεβρουαρίου 1842 και καλείται να δώσει τον όρκο της υπηρεσίας του.

Λειτουργήσε λοιπόν το σχολείο, αλλά το 1843 ήταν έτος ταραχών και της ιστορικής Επανάστασης με το αίτημα για παραχώρηση συντάγματος από τον βασιλιά Όθωνα.

Οι δάσκαλοι στην Αττική σχεδόν όλοι πήραν μέρος στα << επιτόπια πολιτικά>>, όπως και σε άλλα χωριά συνέβη. Καθώς ο λαός μοιράστηκε στους συνταγματικούς και τους Βασιλικούς δημιουργήθηκαν αντιπάθειες και ο Κροντηράς, όπως φαίνεται δεν έμεινε αδιάφορος.

ΚΟΚΚΙΝΙΑ

- Το κτίριο του 2^{ου} Γυμνασίου και 2^{ου} Λυκείου Αμαρουσίου βρίσκεται στην περιοχή με το όνομα Κοκκινιά. Παλιά ήταν αγροτική περιοχή με ελαιώνες και με περιβόλια που καλλιεργούσαν λαχανικά, κυρίως πατάτες. Και επειδή το χρώμα της περιοχής ήταν κόκκινο γι αυτό και ονομάστηκε αυτό το κομμάτι του δήμου Αμαρουσίου Κοκκινιά.
- Η περιοχή κατοικείται μέχρι και το 1960 από
 - 1) Καρπάθιους που είναι κυρίως εργάτες και δουλεύουν στα λατομεία της Πεντέλης
 - 2) Ηπειρώτες που είναι οικοδόμοι και εργάτες
 - 3) Σιφνίους που εργάζονται ως αγγειοπλάστες

Μετά το 1960 αστικοποιείται περισσότερο η περιοχή και άρχισε να κατοικείται και από Αθηναίους που ήθελαν να μείνουν πιο μακριά από το κέντρο της Αθήνας.

Εκεί που ήταν το σχολείο.....

- Στη θέση που βρίσκεται το σχολείο υπήρχε ένας μεγάλος ελαιώνας και αλάνες γύρω του. Στην περιοχή υπήρχαν αρκετά ταβερνεία, οι πρώτης μορφής ταβέρνες, που σέρβιραν κρασί ,με φέτα και ρέγγα, κρεμμύδι, με αλάτι.
- Η περιοχή είχε και αρχαιολογικό ενδιαφέρον, γιατί υπήρχε σπουδαίος αρχαίος ναός, πάνω στα ερείπια του οποίου κτίστηκε ο σημερινός ναός του Αγίου Ελευθερίου.
- Επίσης στη συμβολή των οδών Αγίας Ελεούσης και Δάφνης, παλαιότερα υπήρχε τυπογραφείο που έβγαλε το περιοδικό Ταχυδρόμος.
- Καθώς και στη Σωρού υπάρχει τύμβος προς τιμήν των Θανόντων Αθηναίων κατά τη διάρκεια του Πελοποννησιακού Πολέμου.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ:

- Πρακτικά 8^{ου} συμποσίου ιστορίας και λαογραφίας Αττικής
- <https://el.wikipedia.org/wiki/%CE%9C%CE%B1%CF%81%CE%BF%CF%8D%CF%83%CE%B9>

- Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας!!!!